

Drept procesual civil - examen de absolvire a INPPA
Sesiunea noiembrie 2015

Conținutul Caietului de lucrări profesionale la disciplina **Drept procesual civil**, este reprezentat de următoarele *4 spețe și de 2 lucrări profesionale proprii, pe care candidați le vor pregăti, din cele efectuate în perioada stagiu lui, pentru a avea fiecare în total, 6 lucrări profesionale.*

Lucrare profesională nr. 1.

Acțiune civilă. Condiții de admisibilitate. Interes

Prin sentință civilă Judecătoria Timișoara a respins acțiunea formulată de reclamanții M.G., T.J., T.B., P.J. și P.M. împotriva părăților C.G., A.S.D. și O.L.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, prin acțiune, reclamanții au solicitat instanței constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între părăți pentru imobilul înscris în CF nr. 251 S., radierea dreptului de proprietate al părăților cumpărători și revenirea la situația anterioară de carte funciară.

În motivare au arătat că părățul C.G. a devenit proprietarul imobilului în litigiu în urma unui proces îndreptat împotriva lor, a reclamanților, prin constatarea uzucapiunii de lungă durată; au arătat că toate susținerile lui C.G. din acel proces nu corespund realității, iar citarea lor a fost nelegală, nefiind citați la ultimul domiciliu, și nici sentința nefiindu-le comunicată, motiv pentru care au promovat contestație în anulare; deși au notat procesul în cartea funciară, părățul C.G. cu rea-credință a înstrăinat imobilul părăților.

Instanța de fond a reținut că, prin promovarea acțiunii, reclamanții nu justifică un interes, respectiv un folos practic material sau juridic, condiție necesară pentru exercițiul acțiunii civile.

Împotriva sentinței civile au declarat apel reclamanții. În motivarea apelului, reclamanții au susținut că pe baza unor dovezi false părățul, un angajat al primăriei, a solicitat și a devenit proprietarul terenului cu titlu de uzucapiune (sentință civilă nr. 2582/14.03.2011), dovedind cu ajutorul primăriei o posesie îndelungată pentru o suprafață de teren de 3.838 mp.

După obținerea acestei hotărâri judecătoarești, în urma indicării unor adrese false ale proprietarilor tabulari în viață, tot cu ajutorul Primăriei S. a rectificat suprafața terenului la numai 1943 mp și acest teren s-a înstrăinat părăților.

Părățul P.G. nu a uzucapat deci 3.838 mp, cum a confirmat Primăria S. și a dispus instanța de judecată, ci numai 1943 mp, lucru ce subliniază falsul și confirmă plângerea penală pe care reclamanții au formulat-o.

Apelanții au mai susținut că au dovedit în fața instanței că există acest dosar penal în cercetare la Parchetul de pe lângă Judecătoria Timișoara și la Poliția Județului Timiș, astfel încât ei au dovedit un interes în cauză.

Considerând că în mod greșit prima instanță a reținut excepția lipsei de interes, reclamanții au solicitat admiterea apelului, schimbarea hotărârii și trimiterea cauzei spre rejudicare.

Rezolvare lucrarea profesională nr.1:

1. *Care sunt condițiile de exercitare ale acțiunii civile?*
2. *Reclamanții justifică în sprijin cerințele interesului de a acționa?*
3. *Ce soluție va pronunța instanța de apel și cu ce motivare?*

Lucrare profesională nr. 2.

Acțiune personală imobiliară. Termenul și condițiile în care poate fi invocată excepția necompetenței teritoriale

În prezenta cauză, instanța a fost investită cu o acțiune având ca obiect constatarea valabilității unei convenții încheiate cu privire la un imobil situat pe raza Judecătoriei Huedin, respectiv pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare.

Reclamanții din prezenta acțiune, tind la valorificarea unui drept personal, dreptul de creață corelativ obligației de a face, urmare a unui antecontract încheiat cu părății cu privire la un bun imobil.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei Huedin, iar părății au domiciliul în Cluj-Napoca.

Din actele dosarului reiese că, în fața primei instanțe sesizate (Judecătoria Huedin) părății nu au invocat nicio excepție legată de competența teritorială.

1. *Ce fel de competență teritorială este incidentă în speță?*
2. *Care este instanța competentă să soluționeze prezentul litigiu?*
3. *Când poate fi invocată excepția necompetenței teritoriale?*

Lucrarea profesională nr. 3.

Probe. Aprecierea instanței cu privire la posibilitatea încuviințării unor probe.

Reclamanta T. G. l-a chemat în judecată pe părățul F. S., solicitând instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună anularea certificatului de moștenitor, să constate deschisă succesiunea defunctului J. M., decedat la data de 28.01.2014, având ca unică moștenitoare pe reclamantă, în calitate de legatar universal și să se constate compunerea masei succesorale.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că este legatar universal al defuncțului, conform testamentului autenticat în anul 2008. De la data decesului autorului stăpânește bunurile rămase în succesiune. S-a arătat că este nul absolut certificatul de moștenitor emis părățului, acesta fiind văr primar cu defuncțul și nu face parte din categoria moștenitorilor rezervatari.

Părățul a depus întâmpinare și cerere reconvențională, solicitând constatarea nulității absolute a testamentului întrucât semnătura defuncțului este falsă.

Pe parcursul procesului a decedat părățul și a fost introdus în cauză moștenitorul acestuia F. C.

Judecătoria a admis acțiunea, a dispus anularea certificatului de moștenitor, s-a constatat deschisă succesiunea defuncțului, s-a constatat calitatea de unică moștenitoare a reclamantei, în calitate de legatar universal, s-a constatat compoziția masei succesorale și s-a respins cererea reconvențională.

Instanța a reținut că certificatul de moștenitor al părățului a fost emis cu încălcarea art. 104 alin. 3 din Legea nr. 36/1995, care prevede că „dacă printr-un testament autentic s-a instituit un legatar universal, se citează, în lipsă de moștenitori rezervatari, numai legatarul”.

Reclamanta nu a fost citată în cadrul procedurii notariale, deși era instituită legatar universal printr-un testament autentic, iar defuncțul nu avea moștenitori rezervatari.

Prima instanță a respins motivat cererile de suplimentare a probelor, în considerențele încheierilor fiind menționate motivele care au determinat convingerea instanței în adoptarea soluției.

Părățul a solicitat în fața primei instanțe, proba cu martori, fără a fi indicate numele acestora, aşa cum prevăd dispozițiile art. 194 lit. e C. proc. civ.

De asemenea, pârâtul a solicitat efectuarea unei expertize grafoscopice, însă a învederat că a solicitat efectuarea acestei probe și în dosarul penal și nu poate plăti expertiza în ambele dosare și a depus expertiza efectuată în dosarul penal.

În privința cererii reconvenționale, s-a reținut că, prin ordonanța Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de notarul public, deoarece conform raportului de constatare tehnico-științific, semnatura de pe testament aparține defunctului.

Împotriva sentinței, pârâtul a declarat apel și a susținut că nu s-au administrat probe suficiente, nefiind efectuată expertiza grafoscopică a semnaturii testamentului, fiind respinsă cererea, prin aceasta încalcându-se drepturile sale procedurale. A considerat faptul că expertiza fiind efectuată în dosarul penal nu are relevanță, fiind îndreptățit ca această probă să fie efectuată și în instanță, întrucât astfel apelantul a considerat că i-a fost interzis dreptul de acces la instanță în sensul art. 6 din Convenție.

A susținut că încheierile de respingere a cererilor probatorii sunt nemotivate, instanța apreciind doar că probele sunt inutile.

A susținut că hotărârea atacată este neîntemeiată și în privința probelor administrate, instanța apreciind greșit că certificatul de moștenitor s-a emis cu încalcarea art. 105 din Legea nr. 36/1995.

Rezolvare lucrarea profesională nr.3:

1. *Care este procedura de verificare a înscrisurilor?*
2. *În ce situații cercetarea falsului se realizează de către instanța civilă?*
3. *Ce soluție va pronunța instanța și cu ce motivare?*

Lucrare profesională nr. 4.

Neconcordanță între minută, dispozitivul și considerentele unei hotărâri.

Instanța de fond a respins excepția lipsei calității procesuale pasive invocată de pârâtă. A respins excepția prematurității acțiunii invocată de pârâtă și excepția nulității relative a raportului de expertiză ridicată de intervenientul accesoriu.

S-a admis în parte acțiunea reclamantei și pârâta a fost obligată la plata daunelor cu aplicarea indicelui de inflație aferent perioadei în litigiu.

S-a respins cererea de majorare a pretențiilor depusă de reclamantă formulată în concluziile scrise.

Împotriva sentinței, a promovat apel pârâta și intervenientul accesoriu.

Prin decizie, s-au respins apelurile promovate și cererea de apel incident formulată de reclamantă și excepțiile invocate în fața primei instanțe, reiterate în apel, invocate de apelantă și de intervenient.

Împotriva acestei decizii pârâta a declarat recurs în temeiul art. 488 pct. 6 C. proc. civ. și a solicitat în principal admiterea recursului și casarea cu trimiterea cauzei spre rejudicare la aceeași instanță, iar în subsidiar schimbarea hotărârii instanței de apel în sensul admiterii apelului declarat de acesta astfel cum a fost formulat.

Recurenta a invocat în temeiul dispozițiilor art. 489 alin. 3 C. proc. civ., ca motiv de ordine publică faptul că, deși din minuta hotărârii rezultă că apelurile formulate de aceasta și intervenientul accesoriu au fost respinse, dispozitivul hotărârii nu cuprinde această mențiune.

Rezolvare lucrarea profesională nr.4:

1. *Ce menșuni trebuie să cuprindă minuta?*
2. *Care este legătura care se stabilește între considerente și dispozitiv?*
3. *Ce soluție va pronunța instanța de recurs?*